

Lausunto sosiaali- ja terveysvaliokunnalle (HE 65/2026 vp, Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi urheilijan tapaturma- ja eläketurvasta annetun lain 14 ja 17 §:n muuttamisesta)

Eduskunnan sosiaali- ja terveysvaliokunta on pyytänyt sosiaali- ja terveysministeriöltä kirjallista asiantuntijalausuntoa hallituksen esityksestä eduskunnalle laiksi urheilijan tapaturma- ja eläketurvasta annetun lain 14 ja 17 §:n muuttamisesta (myöhemmin urheilijalaki).

Esitys urheilijalain muuttamisesta on valmisteltu kiireisellä aikataululla vakuutusmarkkinoilla ilmenneen vakuutusten tarjonnan puutteen vuoksi. Esityksen avulla pyritään saamaan markkinoille useampia vakuutuksen tarjoajia ja näin varmistamaan edellytykset urheilijain edellyttämän vanhuudenturvan järjestämiselle.

Pääministeri Petteri Orpon hallitusohjelmaan sisältyy kirjaus, jonka mukaan hallitus korjaa urheilijoiden sosiaali-, työttömyys- ja eläketurvan puutteita. Esitys pyrkii osaltaan vastaamaan eläketurvan puutteiden korjaamiseen.

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi urheilijan tapaturma- ja eläketurvasta annettua lakia siten, että urheilijoiden lain mukainen vanhuudenturva olisi jatkossa mahdollista järjestää henkivakuutusyhtiössä nykyisen laskuperustekorkoon sidotun eläkevakuutuksen lisäksi myös sijoitussidonnaisella eläkevakuutuksella. Kyseessä ei kuitenkaan olisi vakuutus sopimuslaissa tarkoitettu sijoitusvakuutus. Uudistuksella pyritään parantamaan urheilijan vanhuudenturvan tasoa niin sanotun korko -ilmiön avulla. Urheilijoiden eläkevakuutuksissa sijoitusajat ovat tyypillisesti pitkiä, jopa 30–40 vuotta, jolloin sijoitussidonnaisten vakuutusten voidaan perustellusti odottaa takaavan nykyistä paremman eläkesäästöjen tason. Vakuutusyhtiöt eivät käytännössä enää tarjoa urheilijalain mukaisia, laskuperustekorkoon sidottuja vakuutuksia, vaan tarjonta on siirtynyt sijoitussidonnaisiin vakuutuksiin. Uudistuksella pyritään siten saamaan myös useampia vakuutusten tarjoajia markkinoille.

Ehdotuksen mukaan myös voimassa olevat, urheilijalain mukaiset vanhuudenturvan varalta otetut vakuutukset sekä muodostuneet vapaakirjat voitaisiin muuttaa sijoitussidonnaisiksi vakuutuksenottajan tai vapaakirjan haltijan ja vakuutusyhtiön välisellä sopimuksella.

Urheilijan tapaturma- ja eläketurvasta annettua lakia muutettaisiin esityksen mukaan myös siten, että eläke olisi jatkossa mahdollista maksaa urheilijan suostumuksella määräaikaisena nykyisen elinikäisen suorituksen sijaan. Minimiaika eläkkeen määräaikaiselle maksamiselle olisi kuitenkin vähintään 10 vuotta. Lisäksi lakiin ehdotetaan lisättäväksi vakuutusyhtiölle oikeus maksaa eläkesäästö kertasuorituksena, jos säästön määrä jää alle 7 800 euroa (vuoden 2026 tasossa). Kertasuorituksen maksamiseen vaadittaisiin urheilijan suostumus, jos säästön määrä on yli 7 800 euroa, mutta alle 26 400 euroa (vuoden 2026 tasossa). Määrältään yli 26 400 euroa ylittäviä eläkesäästöjä ei voitaisi maksaa kertasuorituksena. Kertasuorituksen edellytyksenä olisi edellä mainittujen euromääräisten rajojen lisäksi urheilu-uran tosiasiallinen päättymisen tai urheilijan vanhuuseläkeiän saavuttaminen.

Eläkkeen määräaikaisen maksamisen mahdollisuutta on pidetty erityisen tärkeänä ulkomaalaisten urheilijoiden osalta. Tyypillisesti he pelaavat Suomessa vain yhden tai kaksi pelikautta, joilta kertyy urheilijalain mukaista eläkettä. Eläkkeen maksaminen alkaa voimassa olevan lain mukaan vasta vuosikymmeniä urheilijan mahdollisen maasta poistumisen jälkeen, jolloin urheilijan löytäminen eläkkeen

Sosiaaliturva- ja vakuutusosasto
Hallitussihteeri Hanna Heinonen

HE 65/2026

maksamiseksi voi olla hyvin vaikeaa tai jopa mahdotonta. Mikäli urheilijaa ei lainkaan löydetä, jää kertynyt eläkesäästö vakuutusyhtiölle.

Urheilijoiden yhdenvertaisen aseman takaamiseksi eläkkeen kertasuoritusmahdollisuutta ei kuitenkaan voida rajata ainoastaan ulkomaalaisiin urheilijoihin, vaan sama oikeus on kaikilla urheilijalain mukaan vakuutetuilla henkilöillä.

Ehdotuksen mukaan kertasuoritusta koskevat rahamäärät tarkistettaisiin kalenterivuosittain työntekijän eläkelaisissa tarkoitetulla työeläkeindeksillä.

Alkuperäinen hallituksen esitys sisälsi myös ehdotuksen, jonka mukaan urheilijoiden vanhuudenturva voitaisiin järjestää myös sitä varten perustettavassa, lisäeläkesäätiöistä ja lisäeläkekassoista annetun lain (947/2021) mukaisessa lisäeläkekassassa. Lausuntopalautteen johdosta ehdotus jätettiin kuitenkin esityksestä pois, sillä sen todettiin sisältävän vielä runsaasti juridista lisäselvittelyä vaativia kysymyksiä, joita ei olisi voitu tehdä vaarantamatta esityksen kiireellistä voimaantuloaikataulua.